

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: Mgr. I. K.
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
                                    sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 9. 2022, o invalidním důchodu,

takto:

- I.   Rozhodnutí žalované ze dne 8. 9. 2022, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II.   Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Specifikace věci

1. Podstatou věci, je nesouhlas žalobkyně s posouzením její invalidity, protože se domnívá, že její pracovní schopnost poklesla nejméně o 35 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje M.R.

2. Konkrétně se žalobkyně domáhá přezkumu v záhlaví specifikovaného rozhodnutí, jímž žalovaná změnila své rozhodnutí ze dne 6. 5. 2022, č. j. X tak, že podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a pro nesplnění podmínek § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), účastníkovi řízení s účinností od 14. 10. 2022 odňala invalidní důchod.

II. Relevantní skutková zjištění

3. Ke dni 17. 6. 2020 byla žalobkyně posouzena jako invalidní ve třetím stupni invalidity.
4. Při kontrolní lékařské prohlídce v červenci 2021 byla shledána invalidní v prvním stupni invalidity.
5. Dne 12. 4. 2022 podala žalobkyně žádost o změnu výše invalidního důchodu.
6. Dne 4. 5. 2025 byl posouzen zdravotní stav žalobkyně lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Karviná se závěrem, že se u ní jedná nadále o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Lékař stanovil pokles pracovní schopnosti žalobkyně v celkové výši 35 % (25 % + 10 %) dle kapitoly II, oddílu A, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“).
7. Na základě citovaného posudkového hodnocení rozhodla žalovaná v prvním stupni dne 6. 5. 2022, přičemž žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu zamítla a konstatovala, že žalobkyni nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.
8. Proti uvedenému rozhodnutí vznesla žalobkyně námitky. V řízení o námitkách přezkoumal dne 24. 8. 2022 zdravotní stav žalobkyně lékař ČSSZ Ostrava, podle jehož posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bylo postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 25 %. Dle závěrů posudkového lékaře ČSSZ Ostrava tedy žalobkyně již není invalidní.
9. O námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím, jímž žalobkyni invalidní důchod odňala.

III. Žaloba

10. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 7. 11. 2022 žalobkyně namítá, že posudkoví lékaři nedostatečně a neúplně posoudili její zdravotní stav. Posudkový lékař a žalovaná nedostatečně zhodnotili její celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity. Nebyly brány v potaz komplikace spojené s lymfedémem stehna, tudíž nebyla zodpovězena ani otázka, zda se u ní jedná o stabilizovaný zdravotní stav.
11. Žalobkyně v žalobě podrobně popsala své zdravotní problémy a odkázala na četné lékařské zprávy. Má za to, že posudkový lékař nesprávně určil rozhodující příčinu dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu a nevzal v potaz závažnost vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti.

12. Posudkový lékař pochybil i v tom, že nenavýšil horní hranici poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.
13. Z výše uvedených důvodů navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Stanovisko žalované

14. Ve vyjádření ze dne 30. 11. 2022 žalovaná za dosud zjištěného skutkového stavu setrvala na svých závěrech z rozhodnutí ze dne 8. 9. 2022. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále též jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě, která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

V. Řízení před krajským soudem

11. Krajský soud zadal v průběhu řízení o žalobě vypracování posudku posudkové komisi MPSV ČR, pracoviště Ostrava, s tím, aby se komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy ke dni 8. 9. 2022.
12. Z posudku PK MPSV Ostrava ze dne 18. 1. 2023 se podává, že posudková komise ve složení z předsedkyně komise, lékaře s odborností interního lékařství a tajemnice, dospěla k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní. Žalobkyně byla osobně přítomna posudkovému jednání. Posudková komise shledala, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je adenokarcinom těla děložního. Jedná se o stav po laparoskopické hysterektomii s bill. adnexektomií a lymfadenektomií a stav po brachyterapii. Uvedené onkologické onemocnění je v remisi, nepříznivým důsledkem proběhlé léčby je sekundární lymfedém dolních končetin. Posudková komise MPSV Ostrava podřadila zdravotní postižení žalobkyně pod kapitolu II, oddíl A, položku 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 25 %, přičemž v horní procentuální rovině posoudila posudková komise s ohledem na další chorobné stavy v anamnéze. Dle PK MPSV ČR lékař OSSZ Karviná nadhodnotil pokles pracovní schopnosti žalobkyně, jeho posudek tak nelze potvrdit. S posudkem lékaře ČSSZ Ostrava se posudková komise v rámci námitkového řízení shoduje.
13. U jednání soudu konaného dne 14. 2. 2023 žalobkyně odkázala na žalobu a vyjádření ze dne 9. 2. 2023. Má za to, že její zdravotní stav se setrvale zhoršuje, postupuje otok lymfedém, recidivuje u ní tzv. růže, má i psychické problémy. Zpracované posudky nepovažovala za úplné, přesvědčivé a průkazné. Namítla též, že diagnostický souhrn v posudku posudkové komise není kompletní. Navrhovala zpracování srovnávacího posudku, který by komplexně posoudil její zdravotní stav ve světle vznášených námitek.

14. Soud v návaznosti na námitky žalobkyně zadal posudkové komisi MPSV ČR, pracoviště České Budějovice, podání srovnávacího posudku k posudku PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava ze dne 18. 1. 2023.
15. Ve srovnávacím posudku PK MPSV České Budějovice ze dne 18. 4. 2023 zasedající ve složení předsedy komise, lékaře s odborností interního lékařství a tajemnice konstatovala, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní, přičemž u ní šlo o invaliditu prvního stupně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise dospěla k závěru, že se u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a rozhodující příčinou byl v době vydání napadeného rozhodnutí stav po laparoskopické hysterektomii s oboustrannou adnexektomií a lymfadenektomií dne 16. 6. 2020, brachyterapii v květnu 2020, a to pro adenokarcinom těla děložního, kdy po komplexní onkologické léčbě byla konstatována remise onemocnění. Posudková komise hodnotila dle kapitoly II, oddílu A, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s poklesem 25 % (horní hranice rozmezí). Vzhledem k dalším zdravotním postižením a při zohlednění profese žalobkyně využila posudková komise § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. a zvýšila horní hranici o 10 % na celkových 35 % míry poklesu pracovní schopnosti. Závěrem posudková komise uvedla, že pokud by v zájmu srovnatelnosti bylo zvoleno za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jiné zdravotní postižení (než remise onkologického onemocnění po komplexní léčbě), toto by bylo hodnoceno nižší procentní mírou poklesu pracovní schopnosti. Ostatní zdravotní postižení (viz diagnostický souhrn) nejsou tedy posudkově tak významná jako posudkovou komisí uvedená rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
16. U jednání soudu dne 23. 5. 2023 žalobkyně doložila písemné vyjádření ze dne 20. 5. 2023 ke srovnávacímu posudku PK MPSV ČR České Budějovice. Žalobkyně k dotazu soudu potvrdila, že jsou v posudku zohledněny veškeré lékařské zprávy, toliko s výhradou, že psychiatrické vyšetření MUDr. P. je datováno květnem 2022, nikoliv lednem 2023. Diagnostický souhrn přítomný na straně druhé posudku ze dne 18. 4. 2023 považovala žalobkyně za kompletní. Závěrem jednání žalobkyně výslovně sdělila, že akceptuje závěry PK MPSV ČR České Budějovice, a to vzhledem ke skutečnosti, že její zdravotní stav je posuzován ke dni 8. 9. 2022. Po konzultaci s odborníky případně zváží podání nové žádosti o invalidní důchod.

VI. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů.
18. Soud dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná.**
19. Krajský soud prvně shrnuje relevantní právní úpravu a judikaturu dopadající na souzenou věc.

20. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejmeně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejmeně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejmeně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejmeně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
21. Soud předesílá, že rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zákona č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2017, č. j. 6 Ads 285/2016-38).
22. Úkolem posudkových lékařů i posudkových komisí MPSV věcí ovšem není vyšetřování posuzovaných osob, ale pouze posudkové zhodnocení nálezů klinických lékařů, které jsou pro vypracování posudku podkladem.
23. Náležitosti posudku přitom upravuje v § 7 vyhláška o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
24. Posudek posudkové komise MPSV pak soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise

vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43).

25. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav stěžovatele byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav posuzované osoby zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky). Jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle rozhodujícího zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (srovnej například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2022, č. j. 1 Ads 156/2021-43).
26. Úkolem krajských soudů či Nejvyššího správního soudu v přezkumném řízení je pak vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudků posudkové komise ministerstva zřejmé, že byl stav žadatele o invalidní důchod komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn. Správní soud je povinen rozhodovat na základě úplně zjištěného skutkového stavu, který je dostatečným podkladem pro jeho rozhodnutí. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, které způsobují jeho nepřesvědčivost nebo neúplnost, nemůže správní soud nahradit vlastní úvahou. Nemá pro to potřebné odborné znalosti. Může si ale vyžádat doplnění posudku, vyhotovení srovnávacího posudku jinou komisí ministerstva nebo uložit vypracování revizního posudku (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2021, č. j. 1 Ads 252/2020-25).
27. V souzené věci byl zdravotní stav žalobkyně, resp. míra poklesu její pracovní schopnosti, z pohledu zákona o důchodovém pojištění, hodnocen posudkovými lékaři žalované – lékařem OSSZ Karviná (posudek ze dne 4. 5. 2022) a lékařem ČSSZ Ostrava (posudek ze dne 24. 8. 2022), v přezkumném řízení soudním pak posudkovou komisí MPSV ČR, pracoviště Ostrava (posudek ze dne 18. 1. 2023) a PK MPSV ČR, pracoviště České Budějovice (srovnávací posudek ze dne 18. 4. 2023), vždy s identickým zařazením rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pod kapitolu II, oddíl A, položku 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pročež se závěry posudků lišily toliko co do aplikace § 3 uvedené vyhlášky.
28. Srovnávací posudek PK MPSV ČR České Budějovice vykazuje všechny výše zmiňované náležitosti a naplňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti; posudková komise se vypořádala

se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby.

29. Posudková komise MPSV ČR České Budějovice vycházela při vypracování svého posudku z kompletní zdravotní dokumentace praktické lékařky žalobkyně MUDr. T., ze spisů OSSZ v Karviné, ČSSZ pracoviště Ostrava a Krajského soudu v Ostravě, dále též ze žalobkyní doložených zpráv a odborných nálezů a z lékařských nálezů a dokumentace uvedených na straně druhé srovnávacího posudku.
30. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí představuje dle PK MPSV ČR České Budějovice stav po laparoskopické hysterektomii s oboustrannou adnexektomií a lymfadenektomií dne 16. 6. 2020, brachyterapii v květnu 2020, a to pro adenokarcinom těla děložního, kdy po komplexní onkologické léčbě byla konstatována remise onemocnění, což je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které posudková komise stanovila míru poklesu pracovní schopnosti (z rozmezí 15 % - 25 %) na horní hranici, tj. 25 %. Vzhledem k dalším zdravotním postižením a při zohlednění profese žalobkyně využila posudková komise § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. a zvýšila horní hranici o 10 % na celkových 35 %.
31. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 35 %. Tento závěr jednoznačně vyplývá ze srovnávacího posudku PK MPSV ČR České Budějovice, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvod pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a též internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána za dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně.
32. Posudková komise se ve srovnávacím posudku vyjádřila i k možnosti určení jiného zdravotního postižení za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, přičemž konstatovala, že jiné zdravotní postižení, než je remise onkologického onemocnění po komplexní léčbě, by bylo hodnoceno nižší procentní mírou poklesu pracovní schopnosti. Ostatní zdravotní postižení (viz diagnostický souhrn na straně 2 srovnávacího posudku) nejsou tedy posudkově tak významná jako posudkovou komisí uvedená rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
33. Již výše bylo nastíněno, že správní soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže učinit sama žalobkyně či její právní zástupce. Je třeba též zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočítání procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, neboť se jedná právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nemůže činit sám, nýbrž vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v potaz, zda žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší či zda by je zařadila do jiné kapitoly přílohy

k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a vyhodnotili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37).

34. Žalobkyně přitom u ústního jednání dne 23. 5. 2023 uvedla, že diagnostický souhrn na straně druhé srovnávacího posudku považuje za kompletní a že v posudku jsou zahrnuty veškeré její lékařské zprávy.
35. Dle názoru krajského soudu byl posudek PK MPSV ČR, České Budějovice vypracován pro účely přezkumného soudního řízení dostatečně přesvědčivě a úplně, a zdejší soud tak nemá důvod s jeho závěry jakkoliv polemizovat.
36. Jelikož žalobkyně k datu 8. 9. 2022 nesplnila zákonné podmínky invalidity třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ani zákonné podmínky invalidity druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona, nicméně naplnila podmínky invalidity prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona, žalovaná pochybila, pakliže napadeným rozhodnutím zcela změnila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 5. 2022.

VII. Závěr a náklady řízení

37. V řízení před krajským soudem bylo prokázáno, že se u žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 8. 9. 2022, jednalo o první stupeň invalidity.
38. Krajský soud proto v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení zrušil a věc jí vrátil dle odst. 4 téhož ustanovení k dalšímu řízení.
39. Soud připomíná, že žalovaná je v průběhu dalšího řízení vázána právním názorem krajského soudu, tedy, že žalobkyně je nadále invalidní, přičemž se u ní jedná o invaliditu prvního stupně.
40. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšné žalobkyni žádné prokazatelné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Ostrava 23. května 2023

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.